

Οι δυνάμεις της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς συμμετέχουν στις εκλογές της ΕΣΠΗΤ (Ένωση Συντακτών Περιοδικού και Ηλεκτρονικού Τύπου) που διεξάγονται 15 και 16 Ιουνίου 2018 με το ψηφοδέλτιο **Αριστερή Πρωτοβουλία στην ΕΣΠΗΤ**. Η πρωτοβουλία ζητάει από τους εργαζόμενους την ψήφο τους για μια ηγεσία στην ΕΣΠΗΤ που θα έχει προτεραιότητα τους αγώνες και την κλιμάκωσή τους, κι όχι τις «διαπραγματεύσεις» και τελικά τους

συμβιβασμούς με την κυβέρνηση και τους εργοδότες.

Το ψηφοδέλτιο της Αριστερής Πρωτοβουλίας για την Ανατροπή στις εκλογές για την ανάδειξη νέου Διοικητικού Συμβουλίου της ΕΣΠΗΤ στις 15 και 16 Ιουνίου 2018 αποτελείται από τους εξής:

ΑΝΤΩΝΙΟΥ Αθανάσιος Omind Creatives
ΒΕΡΔΕ Ελένη (Λένα) εφημερίδα Εργατική Αλληλεγγύη
ΘΩΙΔΟΥ Αικατερίνη γραφείο επικοινωνίας Εθνικού Κέντρου Αιμοδοσίας
ΚΑΤΣΑΝΗ Σουλτάνα (Τάνια) δημοσιογράφος Ε.Σ.Α.μεΑ
ΚΑΤΣΑΧΝΙΑΣ Παναγιώτης (Πάνος) εργαζόμενος σε site
ΚΟΣΜΑ Ειρήνη άνεργη
ΛΑΟΥΤΑΡΗΣ Γεώργιος τοπικός Τύπος
ΣΟΛΩΜΟΣ Γεράσιμος (Μάκης) εταιρεία επικοινωνίας
ΣΤΑΜΟΥΛΗΣ Δημήτριος εργαζόμενος σε site

Αλλάζουμε σελίδα για το Σωματείο μας
Οι ζωές μας πάνω από τα χρέη τους

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ -μαζί με τα μιντιακά της παπαγαλάκια- διατυμπανίζει πως τέλη Αυγούστου έρχεται η πολυπόθητη από όλους «έξοδος από τα μνημόνια». Γεγονός που όπως ισχυρίζονται θα σημάνει και την αρχή μιας προσπάθειας μείωσης της ζημιάς που έχει γίνει σε βάρος της πλειοψηφίας των εργαζομένων -και όχι μόνο- στην Ελλάδα εδώ και 8 τουλάχιστον χρόνια.

Ο ίδιος ο Αλέξης Τσίπρας διαρκώς διακηρύσσει ότι «επιτύχαμε εκεί που απέτυχαν οι προηγούμενοι» έχοντας διπλό στόχο: Από τη μία, να πείσει την εγχώρια αστική τάξη και το

μπλοκ της επιτροπείας ότι αυτοί απαρτίζουν την πιο αποτελεσματική κυβέρνηση προώθησης των αναγκαίων αντιδραστικών τομών για τον ελληνικό καπιταλισμό, ενώ από την άλλη απευθύνονται στους εργαζόμενους, με στόχο την αποδοχή από μέρους τους της εφαρμοζόμενης πολιτικής από τον ΣΥΡΙΖΑ -«της μόνης ρεαλιστικής»- που γίνεται με «όσο το δυνατόν μεγαλύτερη προσοχή για τα αδύνατα στρώματα», εννοώντας με αυτό τα ψίχουλα που με μορφή έκτακτων επιδομάτων μοιράζουν στα πιο χτυπημένα κομμάτια της πολιτικής τους.

Ωστόσο η βαρβαρότητα των μέτρων (βλ. μειώσεις των συντάξεων κατά 25% από την 1/1/19, επικείμενη μείωση του αφορολόγητου ίσως και από το 2019), η ίδια η καθημερινή πραγματικότητα και βέβαια οι συμφωνίες που έχουν ήδη υπογραφεί και περιλαμβάνουν νέα βαριά αντιλαϊκά μέτρα, σε συνδυασμό με την μακρόχρονη επιτροπεία σε βάθος δεκαετιών, τα αιματηρά πλεονάσματα και βέβαια το μεταμνημονιακό πρόγραμμα, κομμένο και ραμμένο στις απαιτήσεις του ΣΕΒ, των «επενδυτών» και της αγοράς, δείχνουν ότι τα μνημόνια, η λιτότητα, οι ιδιωτικοποιήσεις όλων των κοινωνικών αγαθών, ήρθαν για να μείνουν.

Παρά όμως την προσπάθεια εμπέδωσης μιας νέας μνημονιακής «κανονικότητας» το εργατικό και λαϊκό κίνημα συνεχίζει να δίνει μάχες και να κρατάει ανοιχτή την δυνατότητα ανατροπής αυτής της κυρίαρχης πολιτικής. Δεν έχουν κατακτήσει την συναίνεση των εργαζόμενων και του λαού, όπως θα ήθελαν, ούτε έχουν πετύχει την συντριβή του κινήματος και των μαχόμενων δυνάμεών του. Μπροστά στους εργαζόμενους και τον λαό ολοένα και περισσότερο και πιο καθαρά θα ανοίγονται δύο δρόμοι: Είτε οι μνημονιακές πολιτικές δυνάμεις, παλιές και νέες, θα καταφέρουν να επιβάλουν τη δική τους «έξοδο» από την καπιταλιστική κρίση -πάνω στις πλάτες των εργαζομένων- είτε το εργατικό κίνημα θα διαμορφώσει τους όρους για την επιβολή της δικής του ανατρεπτικής διεξόδου, με ρήξη και έξοδο από χρέος, μνημόνια και ΕΕ, ώστε να πληρώσουν τον «λογαριασμό» αυτοί που τον δημιούργησαν.

Την ίδια ώρα, που η κυβέρνηση συνεχίζει να «ματώνει» τους εργαζόμενους και τη νεολαία, κλιμακώνει επικίνδυνα την πολιτική ευθυγράμμισης με ΗΠΑ/NATO-ΕΕ και τον άξονα Ελλάδας-Κύπρου-Αιγύπτου-Ισραήλ (δημίων της Παλαιστίνης), με στόχο την αναβάθμιση της θέσης και του ρόλου του εγχώριου κεφαλαίου στη διεκδίκηση των ενεργειακών πόρων και των δρόμων μεταφοράς τους στην Ανατολική Μεσόγειο. Αυτό αντανακλάται στην ένταση της κούρσας των εξοπλισμών (για F-16 και φρεγάτες δις. ευρώ υπάρχουν!) και από τις δύο πλευρές του Αιγαίου, τις πολεμικές κραυγές γύρω από βραχονησίδες, την παραχώρηση της βάσης της Σούδας για τις ιμπεριαλιστικές εξορμήσεις στη Μέση Ανατολή. Όσο για τις ρατσιστικές πολιτικές της Ευρώπης-Φρούριο, αυτές υλοποιούνται από την κυβέρνηση στο ακέραιο -τα

στρατόπεδα συγκέντρωσης προσφύγων, ο νέος νόμος για το άσυλο που βάζει ακόμα μεγαλύτερα εμπόδια στις διαδικασίες, οι απελάσεις, ο φράχτης στον Έβρο είναι μόνο μερικά παραδείγματα- ανοίγοντας το δρόμο σε ακροδεξιούς και φασίστες να σηκώνουν κεφάλι και να προχωρούν σε επιθέσεις.

Η κατάσταση στα ΜΜΕ

Στους χώρους εργασίας των ΜΜΕ όλο αυτό τον καιρό όχι μόνο δεν έχει βελτιωθεί σε τίποτα η κατάσταση, αλλά τα μέσα έχουν «καταληφθεί» από τους πιο αδίστακτους επιχειρηματίες, κουμπουροφόρους, κατηγορούμενους για ναρκεμπόριο κ.α. Τη βιώνουμε άλλωστε όλοι μας από πρώτο χέρι. Χωρίς συλλογική σύμβαση εργασίας, οι εργοδότες επιχειρούν και συχνά κάνουν «πάρτι» με τα δικαιώματά μας, όπως έδειξε και η περίφημη σύμβαση που παρουσίασε ο Μαρινάκης στους συναδέλφους του ΔΟΛ. Καταχρηστικοί όροι οι οποίοι υπάρχουν σποραδικά σε διάφορες ατομικές συμβάσεις στον χώρο του Τύπου (και όχι μόνο) συγκεντρώθηκαν, ενοποιήθηκαν και αποτέλεσαν ένα «πακέτο» που σημείο προς σημείο κάνει έρμαιο στις διαθέσεις του εργοδότη τον εργαζόμενο. Μεγάλα μαγαζιά όπως 24Media, Κόκκινο κ.α. η εργοδοσία προέβη είτε σε απολύσεις είτε σε μειώσεις μισθών και παραγραφές απλήρωτων δεδουλευμένων, δείχνοντας ότι τα αφεντικά συνεχίζουν να ξεσαλώνουν απέναντι στους εργαζόμενους. Οι μισθοί παραμένουν καθηλωμένοι στα 600-700 ευρώ. Οι γαλέρες σε εφημερίδες και ιντερνετικά σάιτ όλο και πληθαίνουν, ενώ οι καθυστερήσεις πληρωμών και τα «έναντι» είναι μια παγιωμένη πραγματικότητα, ως μια μορφή άτυπου εργατικού δανεισμού στους εργοδότες αλλά και ομηρίας στους όποιους σχεδιασμούς τους. Η δήθεν κατάργηση των μπλοκακιών ουσιαστικά μετακύλισε το κόστος ασφάλισης εξ ολοκλήρου στους εργαζόμενους και όχι στους εργοδότες.

ΕΔΟΕΑΠ: Καλώς ήρθαμε στον... Παράδεισο;

Η πολυδιαφημισμένη ένταξή μας στον ΕΔΟΕΑΠ γίνεται με ρυθμούς χελώνας. Ωστόσο νέα τροπή για το μέλλον του «νέου ΕΔΟΕΑΠ» φέρνουν τα συμπεράσματα της γνωμοδότησης της Eurostat όπου αναφέρεται ότι μετά από την αξιολόγηση των στοιχείων που έλαβε από την ελληνική κυβέρνηση, ο ΕΔΟΕΑΠ κατατάσσεται στους φορείς της Γενικής Κυβέρνησης. Τίθεται δηλαδή υπό αμφισβήτηση η ανεξαρτησία του. Και αυτό γιατί δήθεν ο Οργανισμός χρηματοδοτείται από φόρους και επομένως θα πρέπει να υπαχθεί στον ΕΦΚΑ!!

Όσον αφορά τον ΕΔΟΕΑΠ με τα διευρυμένα μέλη του, αξίζει να σημειωθούν τα εξής:

Οι παροχές υπολογίζονται με βάση τους νόμους της αγοράς (κεφαλαιοποιητικό σύστημα και

ανταποδοτικότητα, αντί της αναδιανομής και της αλληλεγγύης) και μάλιστα θα αναπροσαρμόζονται σε ετήσια βάση προφανώς προς τα κάτω. Έτσι, πρακτικά, σε λίγο καιρό είναι πιθανό να υπολείπονται ακόμη και εκείνων του ΕΟΠΥΥ.

Δίνεται δικαίωμα βέτο στους εργοδότες (απαιτείται ομοφωνία για υπέρβαση προϋπολογισμού), δηλαδή αυτούς που έχουν οδηγήσει στην καταστροφή χιλιάδες θέσεις εργασίας και έχουν κλέψει εκατομμύρια ευρώ εισφορών, φέροντας έτσι μεγάλο μέρος της ευθύνης για τη σημερινή κατάσταση.

Θεσπίζεται ουσιαστικά αυτόματος «κόφτης» στις δαπάνες με ό,τι αυτό συνεπάγεται για τις παροχές στους ασφαλισμένους του.

Αυξάνονται οι εισφορές των εργαζομένων (συνολικά στο 7% επί των αποδοχών), οι συνταξιούχοι επιβαρύνονται με 5%, ενώ οι εισφορές των εργοδοτών διαμορφώνονται στο 8% και παραμένουν έτσι πιο χαμηλά από τις αντίστοιχες που ισχύουν στο ΙΚΑ.

Δεν προβλέπεται σαφώς και δεν διασφαλίζεται η κάλυψη των ανέργων συναδέλφων, και αποκλείονται σημαντικές κατηγορίες συνταξιούχων όπως των συναδέλφων της ΕΣΠΗΤ.

Η εισφορά 2% επί του κύκλου εργασιών έχει υπολογιστεί πρόχειρα και χωρίς ουσιαστική τεκμηρίωση για το πόσο θα αποδίδει, ενώ σε κάθε περίπτωση υπολείπεται σημαντικά του παλιού αγγελιοσήμου και δεν είναι σε θέση να καλύψει την μαύρη τρύπα που υπάρχει.

Εγκαταλείπεται πρακτικά κάθε διεκδίκησή μας για τα χαμένα, μέσω PSI και εισφοροκλοπής-εισφοροδιαφυγής, που ανέρχονται σε εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ, όπως έχει δείξει και η έρευνα της Prudential. Παράλληλα, αθρώνονται όσοι υπήρξαν συνένοχοι σε αυτό το έγκλημα.

Τι προτείνουμε ως Αριστερή Πρωτοβουλία για την Ανατροπή:

Υπαγωγή στον ΕΔΟΕΑΠ όλων ανεξαιρέτως των εργαζομένων στον κλάδο, είτε με μισθολόγιο είτε με μπλοκάκι, καθώς και του συνόλου των ανέργων και των συνταξιούχων, που πρέπει να απολαμβάνουν δωρεάν τις παροχές υγείας.

Καμία αύξηση στο ποσοστό των εισφορών που αντιστοιχεί στους εργαζόμενους.

Υπογραφή συλλογικής σύμβασης εργασίας με μισθούς που θα επιτρέπουν στον καθένα να ζει αξιοπρεπώς, με βάση τις σύγχρονες ανάγκες – έτσι ώστε να αυξηθούν αναλογικά και οι

εισφορές προς τον ΕΔΟΕΑΠ. Όχι στις μνημονιακού τύπου ΣΣΕ που υπογράφουν ΓΣΕΕ, και μεγάλες ομοσπονδίες και μάλιστα σε κλάδους με μεγάλα κέρδη (π.χ. Ξενοδόχοι)

Κάλυψη του ελλείμματος του ΕΔΟΕΑΠ από εργοδότες και κράτος, που φέρουν την αποκλειστική ευθύνη για το γεγονός ότι βρέθηκε στο χείλος της χρεοκοπίας, μετά τη ληστεία των αποθεματικών του και τον Αρμαγεδδώνα που έπληξε τις θέσεις εργασίας και τους μισθούς.

Άμεση δήμευση και πλειστηριασμός των περιουσιακών στοιχείων όσων εργοδοτών αποδεδειγμένα χρωστούν εισφορές από προηγούμενα χρόνια.

Καθολικό και δημόσιο σύστημα υγείας και συνταξιοδότησης, για τους εργαζόμενους στα ΜΜΕ και όλο τον λαό.

Υπερασπιζόμαστε τον ΕΔΟΕΑΠ ως πρότυπο ασφαλιστικής κάλυψης, που πρέπει να διεκδικηθεί και να εξασφαλισθεί για κάθε εργαζόμενο. Δεν θέλουμε ένα Ταμείο για λίγους και εκλεκτούς, για τους προνομιούχους των ΜΜΕ, όταν άλλοι στενάζουν.

ΕΣΠΗΤ: Πιο κάτω δεν πάει

Οι δύο κυρίαρχες παρατάξεις στο ΔΣ της ΕΣΠΗΤ, ΝΚΔ (απόλυτη αυτοδυναμία) και ΔΑΕΚΔ έχουν την κύρια ευθύνη για τη μετατροπή της σε ένα σωματείο που δεν είναι «ζωντανό», που παραμένει μακριά από τις ανάγκες και τις αγωνίες των εργαζόμενων και ανέργων του κλάδου. Ένα σωματείο που έχει... αλλεργία στις αμεσοδημοκρατικές διαδικασίες, γι' αυτό αρκείται σε μία τυπολατρική ετήσια ΓΣ που δεν αποφασίζει τίποτα! Δεν εμφανίζεται σε κανέναν χώρο εργασίας, νομιμοποιώντας το συνδικαλιστικό «άβατο» που έχει επιβάλει η εργοδοσία του κλάδου. Προτάσσει τις «νομικές διεκδικήσεις» και όχι τους συντονισμένους αγώνες για τη διεκδίκηση της απλήρωτης εργασίας, των εργατικών δικαιωμάτων στους χώρους δουλειάς.

Μέσα στο 2018, οι μόνες δράσεις ήταν... επαφές με τους υπουργούς (με τα γνωστά αποτελέσματα για τον κλάδο), νομική συνδρομή σε κάποιους συναδέλφους, πολιτιστικές εκδηλώσεις. Η πλειοψηφία, δε, έχει «γίνει ένα» με τις εργοδοτικές/κυβερνητικές ηγεσίες σε ΕΣΗΕΑ-ΠΟΕΣΥ «ξεδοντιάζοντας» αγωνιστικά τον κλάδο.

Έχουμε τη δύναμη να ακυρώσουμε τα σχέδιά τους

Ως «Αριστερή Πρωτοβουλία για την Ανατροπή στην ΕΣΠΗΤ», πιστεύουμε ότι οι εργαζόμενοι

του κλάδου έχουμε τη δύναμη να βάλουμε φρένο και να ακυρώσουμε τα σχέδια αυτών που έχουν ρημάξει τις ζωές μας. Φυσικά για αυτό το σκοπό, δεν αρκεί μόνο η ψήφος. Απαιτείται η συλλογική συστράτευση στις μαζικές διαδικασίες και η οργάνωση αγώνα από τη βάση, βήματα που θα μας καταστήσουν σαν κλάδο ικανό, μαζί με όλο το εργατικό κίνημα που συνεχίζει να αντιστέκεται σε όλα τα μέτωπα, να ανατρέψουμε τις επιθέσεις. Ωστόσο η ψήφος είναι σημαντική για μια ηγεσία στην ΕΣΠΗΤ που θα έχει ακριβώς αυτή την προτεραιότητα: τους αγώνες και την κλιμάκωσή τους, κι όχι τις «διαπραγματεύσεις» και τελικά τους συμβιβασμούς με την κυβέρνηση και τους εργοδότες.

Αυτό που έχουμε ανάγκη είναι να βρεθεί μαζί, κάτω από την «σκέπη» ενός ενιαίου συνδικάτου, όλος ο κόσμος που εργάζεται στα ΜΜΕ. Η νέα πραγματικότητα του ΕΔΟΕΑΠ, επικαιροποιεί όσο ποτέ αυτό τον στόχο. Χωρίς τους εκδότες και τους διευθυντές, χωρίς τους εργολάβους και τους δήμιους της ενημέρωσης. Αυτή είναι η προϋπόθεση, για να μείνει ζωντανή ελπίδα να ανατρέψουμε τους τωρινούς συσχετισμούς.